

Téli esteledés

Azt hittem eltévedt vagy szárnyszegett madár
csapong de csak egy száraz falevél sodródott
át a téli kerten bukdácsolva halódó táncot járva
a hófoltok közt fájdalmas sikollyal juttatva
eszembe ilyen falevelek vagyunk mi is akik csak
kölcönkaptuk az örökkévalónak hitt megváltás ígérését
amit jó szokás szerint anyagiasítottunk
és szapora katedrálisokat építettünk a bűnből
mintha valamit is megértettünk volna az igéből
hedonista vadakként csörtetve az ég felé ahonnan
eltévedt vagy sebesült énekesmadarak helyett árva
halódó száraz falevelek hemperegnek a szélben
egy kinnfelejtett törött lábú karosszék isteni
trónusa elé melyen egy őrült próféta árnyéka ül
és püspöklila glóriát sugároz a félhomályba